

er afgjort, at Middelfart ikke er det hensigtsmæssigste Punkt. Naar det er saaledes, hvorledes kan der da være Tale om, at det skulde være Noget, der var den lovgivende Magt uverdigt, at overveie dette Spørgsmaal og omhyggeligt at undersøge det; eller skulde det virkelig være saa, at vi have en saa overordentlig ophøiet Stilling, og at det, vi bestæftige os med, har en saa stor almindelig Betydning, at saadanne Spørgsmaal ligge under vor Værdighed? Hvor mange Exempler kan man dog ikke anføre paa, at Ting, som have haft en langt mindre Betydning og undertiden have angaaet ganske ubetydelige Gjenstande, i høi Grad have slysket at Thingets Opmærksomhed; og vi vilde derfor, saaledes forekommer det mig, komme i en aldeles falsk Stilling, hvis vi nu sagde om den foreliggende Sag: Den kan til Nød, gaae til anden Behandling, og man har allerede gjort overordentlig Meget, naar man lader den gaae saa vidt, eller naar man sagde: Den Sag er ikke værd en halv Times Behandling — uagtet den erede Rigsdagsmand, som paastod det for sin Deel alene, tog hele den halve Time, som han høiest vilde bekoste paa Lovforslaget. Naar vi derimod tage Sagen jævnt, simpelt og praktisk, saa sige vi: Der foreligger i Loven et Endepunkt for den slyskte Bane, med Hensyn til hvilket Alle ere enige, at der kan vælges et heldigere — og selv om vi skulde komme til det Resultat, at dette Punkt, Middelfart, er det heldigste, saa er der dog saa megen Tvivl i saa Henseende, at vi fornuftigvis med Glæde maae gribe denne Leilighed, der er givet os, til at sætte os ind i Sagen og omhyggelig overveie den fra alle Sider. Ved at lade denne Sag nøies med en første Behandling, vil man i Sandhed, saaledes forekommer det mig, kun gjøre Folkethinget en meget slet Tjeneste. Det vilde være en meget slet Tjeneste, man gjorde Thinget, naar det skulde vise sig, at et Regjeringsforslag, der havde været Gjenstand for en saa omhyggelig Undersøgelse fra alle Sider, ikke skulde findes værdigt til at drøstes i et Udvalg eller til at opnaae en anden Behandling, — og det er allerede at vise Thinget en meget slet Tjeneste, naar man fremsfører det som Noget, der kunde være Tale om. Men

der er dernæst en anden Side ved denne Sag, hvis store Vigtighed maatte være en aldeles tilstrækkelig Grund for Regjeringen til at komme frem med Forslaget, og det er den derved opnaaede Besparelse. Lad være, at den Besparelse, der vil vise sig ved Driften, er anset noget for lavt eller noget for høit, saa kan jeg dog ikke tænke mig, at det danske Folkething skulde afvise Forhandlingen om en Besparelse af 7 til 800,000 Rbd., vi der forhandle alvorligt om Besparelser paa 10, 20, 100 Rbd.; det vilde staae som noget ganske Mærkværdigt i Folkethingets Historie, om vi viste en saadan Sag fra os — vi vilde være i Modsigelse med os selv. Ja, turde Regjeringen vente, at Thinget vilde gjøre denne Betragtningssmaaade til Norm for Finantslovens Behandling, saa kunde der være noget Fristende i at gaae ind paa den; man vilde da i Konsekvens med, at man ikke bryder sig om en Bagatel af 800,000 Rbd., ikke nægte de smaa Summer, der ere opførte paa Finantsloven, og vi turde vente, at der overhovedet slet ikke vilde fremkomme Forslag om Nedsættelser. Jeg mener, at dette tilstrækkeligt viser, at denne Sag bør være Gjenstand for Thingets nøiagtigste Overveielse. Og nu endelig den halve Time, der vil vinde ved den kortere Veilængde — ganske vist har $\frac{1}{2}$ Time i og for sig ikke stor Betydning, men for Hovedsaaeren i Rigets indbyrdes Forbindelse kan jeg ikke anfætte den lavt. En Besparelse af 16,000 Alen Jernbane i Forbindelsen mellem Nerne og Thyland har for mig en ikke ringe Betydning (Tscherning: Maa jeg sbebe om Ordet.); det er saa vigtigt et Punkt, at man ikke maa anslaae det til kun at spare $\frac{1}{2}$ Times Dei; thi Tidsparelsen er i Virkeligheden langt større. Dette Punkt feies ikke af med at sige, at det ikke har stor Betydning, om enhver Person, der vil til Thyland fra Nerne, eller fra Thyland herover, skal reise 16,000 Alen længer, eller at enhver af de erede jydskke Studer skal gaae 16,000 Alen Omvei for at komme til Kjøbenhavn; ja, Studene have virkelig stor Betydning for den jydskke Jernbane. — Ved Siden deraf er der ganske vist en Ulempe, som er i Disfavør af den foreslaaede Linie, at Veien nemlig Syd paa bliver 7,500 Alen længere. Jeg ønsker for Landet saa korte Veie